

ordføreren til, at erhvervspolitikken førtes i samarbejde med socialistisk folkeparti, som ikke kunne forventes at have stor sympati for privat erhvervsliv.

Statsministeren gav først en redegørelse for den økonomiske situation. Han fremhævede, at det nødvendigvis måtte mærkes på dansk økonomi, når store dele af Vesteuropa, dækkende hovedparten af vor eksport, ramtes af en økonomisk afmatning. Hertil kom, at den internationale landbrugsprotektionisme i særlig grad ramte Danmark, som havde en langt større landbrugseksport end andre europæiske lande.

Der havde faktisk i de senere år været en meget kraftig forøgelse af de erhvervsmæssige investeringer her i landet, hvilket statsministeren belyste gennem en række taleksempler. Dansk industri havde trods skærpede konkurrencevilkår som helhed kunnet fastholde sin markedsandel. Også produktiviteten var steget betydeligt både inden for landbrug og industri, og vi havde derfor gode forudsætninger for at imødegå de øjeblikkelige vanskeligheder. Det var centralt vigtigt, at industriudviklingen og den øvrige erhvervsudvikling fortsat blev fremmet, hvis erhvervslivet skulle kunne løse den kommende tids opgaver.

Statsministeren redegjorde derefter for regeringens planer for at fremme en sådan udvikling. Disse retningslinjer omfattede et aktivt *erhvervsprogram på 13 punkter*:

Punkt 1. Erhvervene måtte tilføres kapital inden for rammerne af en forsvarlig økonomisk politik. Dette ville i første række ske ved, at Nationalbanken ved forhandlinger med kreditforeningerne søgte kreditkvotaerne til industri og landbrug forøget. Senere forhandlinger med banker ville på samme måde kunne sikre forudsætningerne for en rimelig kreditudvidelse.

Som punkt 2 ønskede regeringen at tilvejebringe forudsætninger for udnyttelse af den givne mulighed for udlån til industrien fra hypotekforeningerne.

Punkt 3. Regeringen ville, hvis der var interesse herfor, medvirke til at sikre Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk muligheder for at løse sin del af investerings- og finansieringsopgaverne i forbindelse med den fortsatte industrielle udbygning.

Punkt 4 vedrørte en henvendelse fra Landbrugsrådet og Husmandsorganisationerne, som ønskede udenlandske lån til gennemførelse af strukturændringer inden for landbruget. Spørgsmålet ville blive taget op til forhandling med landbruget i den allernærmeste fremtid.

Som punkt 5 nævnede statsministeren industriens muligheder for øget kapitaltilførsel over aktiemarkedet. Han troede ikke, at der her på kortere sigt kunne opnås væsentlige forbedringer, men et forslag til modernisering af børslovgivningen — som ville kunne virke i den rigtige retning — var under udarbejdelse.